

jiných k provedení stavby nutných potřeb tyto předměty kdykoli požadovati, když je zřejmo, že jsou udržovány z ohledů spekuláčnických, a mohou před svým rozhodnutím učiniti opatření, aby předměty byly zabezpečeny.

(2) Aby opatření mohly stavební hmoty a jiné k provedení stavby nutné potřeby, mají též právo kdykoli prohlížeti všechny podniky, které vyrábějí, dodávají nebo dopravují stavební hmoty anebo jiné k provedení stavby nutné potřeby, šetříce ústavního zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 293 Sb. z. a n.

HLAVA OSMÁ.

Ustanovení všeobecná.

§ 75.

(1) Úmluvy, které směřují ke společnému stanovení nepřiměřených cen za stavební hmoty a dovoz jejich, jsou zakázány.

(2) Ustanovení obsažená ve smlouvách o dodání stavebních hmot, jimiž se určují ceny, zakládající se na úmlouvách uvedených v odst. 1., jsou neplatná.

§ 76.

Obce jsou povinny spolupůsobiti při provádění tohoto zákona.

Ustanovení závěrečná.

§ 77.

Na úhradu osobního a věcného nákladu spojeného s prováděním tohoto zákona bude pamatováno potřebnou částkou v rozpočtu na rok 1931.

§ 78.

Vládním nařízením budou vydána bližší pravidla o provedení hlavy páté tohoto zákona.

§ 79.

Ustanovení hlavy první, třetí, čtvrté, páté, šesté a osmé tohoto zákona nabývají účinnosti dnem vyhlášení, ustanovení hlavy druhé a sedmé dnem 1. ledna 1931.

§ 80.

Ustanovení hlavy druhé a sedmé tohoto zákona pozbudou účinnosti dnem 31. prosince 1932.

§ 81.

Provedením tohoto zákona pověřují se mi-

nistři sociální péče, financí a veřejných prací v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Udržal v. r.

Dr. Czech v. r. Dr. Engliš v. r.

Dostálek v. r.

46.

Zákon ze dne 10. dubna 1930

o výrobě chleba.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Po živnostenskou smí se vyráběti a do oběhu uváděti chléb jen z nesmíchané mouky žitné (režné) vymílané do výše 65%, nebo z žitné (režné) mouky vymílané do 65% s přimísením nanejvýše 10% mouky pšeničné chlebové.

(2) Totéž platí i pro živnostenskou výrobu chleba, dodá-li si spotřebitel na chléb mouku nebo obilí sám.

(3) Cizozemský chléb může býti uváděn do vnitrozemského oběhu jen ve složení vyhovujícím ustanovení odst. 1.

(4) Chlebem podle tohoto zákona rozumí se pouze chléb z žité (režné) mouky nebo ze směsi mouky žitné (režné) a mouky pšeničné.

§ 2.

(1) Míchání mouky žitné (režné) s pšeničnou smí býti prováděno teprve u výrobce chleba, za účelem jeho výroby. Mouky žitná (režná) a pšeničná smějí se uváděti do vnitrozemského oběhu jen nesmíchané.

(2) Mouku žitnou (režnou) a pšeničnou v množství od 50 kg výše lze dodávati jen v obalech uzavřených pevnou uzávěrkou a opatřených údajem o jméně nebo firmě a sídle výrobce, jakož i o váze s označením, zda jde o mouku žitnou (režnou) nebo o mouku pšeničnou.

§ 3.

(1) Každý bochník chleba po živnostenskou vyrobený musí býti opatřen značkou pekařovou, t. j. počátečním písmenem jména pekařova nebo registrovanou ochrannou známku nebo jinou značkou. Značka musí býti vpe-

čena do bochníku chleba tak, aby byla zřetelná.

(2) Platná ustanovení o ochranných známkách zůstávají zákonem tímto nedotčena.

§ 4.

Ustanovení tohoto zákona nevztahují se na tak zv. chleby dietetické.

§ 5.

(1) Vládním nařízením lze všeobecně změnit poměr mísení, stanovený v § 1.

(2) O povolení výjimek z ustanovení § 1 v jednotlivých případech rozhoduje ministerstvo pro zásobování lidu v dohodě s ministerstvem zemědělství, veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy a průmyslu, obchodu a živností, a pokud jde o zásobování vojska, též s ministerstvem národní obrany, nebo s jejich zmocněním zemské úřady.

§ 6.

Kdo poruší povinnosti uložené mu tímto zákonem, bude, pokud nejde o čin trestný soudem, stíhán okresním úřadem peněžitou pokutou do 5000 Kč nebo vězením do 14 dnů. Pro případ nedobytnosti budiž uložená pokuta přeměněna na vězení podle míry zavinění, nejvýše čtrnáctidenní.

§ 7.

Ustanovení zákona ze dne 15. července 1927, č. 111 Sb. z. a n., proti nekalé soutěži, zůstávají tímto zákonem nedotčena.

§ 8.

Zákon tento provede ministr pro zásobování lidu v dohodě s ministry zemědělství, veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, průmyslu, obchodu a živností, vnitra, financí, spravedlnosti a národní obrany.

T. G. Masaryk v. r.

Udržal v. r.

Bechyně v. r.

47.

Zákon ze dne 10. dubna 1930

o odběru některých druhů zboží veřejnými úřady, podniky, ústavy a zařízeními.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) V úřadech, podnicích, ústavech a zařízeních státu, zemí, okresů, obcí a jiných právnických osob veřejnoprávních, jakož i v podnicích, ústavech a zařízeních jimi spravovaných, smí býti spotřeba obilí, mlýnských výrobků, luštěnin (mimo proso a lupinu), bramborů (s výjimkou raných bramborů v době od 1. dubna do 31. května), masa, mléka a mléčných výrobků, vajec, ovoce, zeleniny, jakož i píceňin, hrazena jen zbožím domácího původu, dobré jakosti.

(2) Ustanovení odst. 1. netýká se zboží, jež se v tuzemsku nevyrábí, ani příležitostných poměrně malých koupí od případu k případu.

(3) Jde-li o dodávky, jichž se týká ustanovení odst. 1., jest ve smlouvě výslovně vyhraditi dodání zboží domácího původu a dodavatelé jsou povinni dodati jen takové zboží.

§ 2.

(1) Orgánům, pověřeným podle dosavadních předpisů dozorem na hospodaření úřadů, podniků, ústavů a zařízení, uvedených v § 1, odst. 1., se ukládá za povinnost dozírati na to, zda tyto úřady, podniky, ústavy a zařízení zachovávají ustanovení tohoto zákona.

(2) Dodavatelé (§ 1) jsou povinni podrobiti se kontrole okresních úřadů, jakož i dozorcích orgánů v předchozím odstavci označených, zda zboží, dodané pro účely uvedené v § 1, jest domácího původu a dobré jakosti. Jsou povinni orgánům kontrolou pověřeným a řádně legitimovaným dáti žádaná vysvětlení o původu zboží, dovoliti jim, aby vstupovali do obchodních a provozovacích místností a skladišť a nahlíželi do příslušných záznamů. Orgánové tito mají povinnost šetřiti výrobního a obchodního tajemství. Znalostí takto získaných nesmí býti použito k účelům daňovým.

§ 3.

(1) Vládním nařízením mohou býti stanoveny všeobecné úlevy z ustanovení § 1.

(2) O povolení výjimek v jednotlivých případech zvláštního zřetele hodných rozhoduje ministerstvo pro zásobování lidu v dohodě s ministerstvem zemědělství, průmyslu, obchodu a živností a veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, nebo s jejich zmocněním zemské úřady.

§ 4.

(1) Smlouvy, přičící se ustanovením tohoto zákona, jsou neplatné.